

- 4) O interpretare juridică și o practică elaborate într-un stat membru, prin care unei persoane impozabile care deține o factură în conformitate cu Directiva TVA i se refuză dreptul de deducere a TVA-ului întrucât persoana impozabilă nu a acționat cu diligența necesară în cadrul comerțului, deoarece nu a dovedit un comportament care să permită să se stabilească faptul că activitatea sa nu s-a limitat la simpla primire a unor facturi care să îndeplinească cerințele de formă impuse, chiar dacă persoana impozabilă a anexat toate documentele referitoare la operațiunile în litigiu și autoritatea fiscală a respins alte propuneri de probă prezentate de aceasta în cursul procedurii fiscale, respectă articolele sus-menționate din Directiva TVA și principiul neutralității fiscale și, mai ales, jurisprudența Curții, care, în contextul interpretării acestor dispoziții, impune autorității fiscale sarcina probei?
- 5) În lumina articolelor sus-menționate din Directiva TVA și a principiului fundamental al securității juridice, se poate considera ca fiind un fapt obiectiv constatarea, în cadrul obligației de diligență, că emitentul facturii nu a desfășurat nicio activitate economică, în cazul în care autoritatea fiscală consideră că nu a fost demonstrată realizarea efectivă (deci existența efectivă) a unei operațiuni economice – care a fost documentată prin facturi, contracte și alte documente justificative contabile, precum și prin corespondență, și care a fost confirmată prin declarațiile societății de depozitare, precum și ale administratorului și angajatului contribuabilului—, iar această autoritate se întemeiază în acest sens numai pe declarația administratorului societății furnizoare care neagă existența acestei operațiuni, fără a ține seama de împrejurările în care a fost făcută această declarație, de interesele declarantului sau de faptul că, pe baza documentelor de la dosar, declarantul însuși a înființat societatea și, potrivit informațiilor disponibile, un mandatar a acționat în numele societății?
- 6) Dispozițiile Directivei TVA referitoare la deducerea TVA-ului trebuie interpretate în sensul că, atunci când autoritatea fiscală descoperă, în cursul procedurii fiscale, că bunurile care apar pe facturi sunt de origine comunitară și că contribuabilul este al doilea membru al unui lanț [de livrări], modul de concepere a acestui model – ținând seama de faptul că bunurile de origine comunitară sunt scutite de TVA, astfel încât primul cumpărător maghiar nu are dreptul de deducere a TVA-ului, ci numai al doilea membru al lanțului – este un fapt obiectiv suficient ca atare pentru a dovedi evaziunea fiscală, sau, și în acest caz, autoritatea fiscală trebuie să stabilească, pe baza unor fapte obiective, care membru sau membri ai lanțului au comis evaziune fiscală, care a fost modul său de operare și dacă contribuabilul a știut sau ar fi putut să știe despre aceasta dând dovadă de diligența necesară?

(¹) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 11 august 2022 –
SB/Agrárminiszter**

(Cauza C-538/22)

(2022/C 432/12)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SB

Pârât: Agrárminiszter

Întrebările preliminare

- 1) Este conformă cu articolul 30 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității ⁽¹⁾, având în vedere considerentele (28) și (31), articolul 2 alineatul (1) punctele 16 și 18 și articolul 31 alineatele (1)-(3) din regulamentul respectiv, practica unui stat membru potrivit căreia, dacă rata de fătare atinsă în raport cu numărul de animale declarate este mai mică decât cea impusă și determinată pentru animalele declarate în temeiul criteriului de eligibilitate stabilit de statul membru, trebuie să se respingă în totalitate cererea de plată a sprijinului cuplat cu producția pentru vacile de alăptare, chiar și în cazul în care rata de fătare impusă este obținută în cadrul unui grup de animale mai mic decât cel declarat, deoarece un procentaj al fătărilor mai mic decât cel prevăzut de reglementarea națională implică faptul că niciunul dintre animalele declarate nu este eligibil?

- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, este necesar să se stabilească în speță numărul de animale eligibile, în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 18 și al articolului 30 alineatul (3) din regulamentul menționat, ținând seama de cerințele abordării graduale și proporționale stabilite în considerentele (28) și (31) ale regulamentulului respectiv și de articolele din dreptul Uniunii citate în prima întrebare preliminară, atunci când procentajul fătărilor atins este mai mic decât cel prevăzut de reglementarea națională:
 - a) prin luarea în considerare ca animale eligibile numai a animalelor care au fătat sau
 - b) prin luarea în considerare ca animale eligibile a aceloră dintre animalele declarate care formează grupul în care se atinge rata de fătare stabilită de reglementarea națională?

- 3) În lumina articolului 30 alineatul (3) și a articolului 31 alineatele (1) și (2) din Regulamentul delegat nr. 640/2014, precum și a cerinței proporționalității enunțate în considerentul (31) al acestuia, articolul 31 alineatul (3) din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili baza sancțiunii, trebuie să se determine raportul dintre animalele neconforme și animalele conforme sau raportul dintre animalele declarate și cele conforme și, în plus, coeficientul astfel obținut mai trebuie înmulțit cu 100, în cadrul unui calcul procentual?

⁽¹⁾ JO 2014, L 181, p. 48.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Bratislava II (Slovacia) la 17 august 2022 –
INGSTEEL spol. s. r. o./Úrad pre verejné obstarávanie**

(Cauza C-547/22)

(2022/C 432/13)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Bratislava II

Părțile din procedura principală

Reclamantă: INGSTEEL spol. s. r. o.

Pârât: Úrad pre verejné obstarávanie